

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce J. Z., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 1952/2, na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 2. 2016, č. j. 10 A 169/2015 - 43, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích výrokem I. rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 10 A 169/2015 - 43 uložil žalovanému (dále též „stěžovatel“) povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec č. j. DOP/33928/14/Hu ze dne 28. 7. 2014, a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. rozhodl o nákladech řízení.

Stěžovatel podal dne 4. 3. 2016 u Krajského soudu v Českých Budějovicích kasační stížnost proti uvedenému rozsudku. Současně s tím navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Stěžovatel uvedl, že výkon uložené povinnosti (tj. vydání rozhodnutí o odvolání v právní věci žalobce), znamenají pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalobci. Konkrétně uvedl, že výkonem uložené povinnosti by došlo k nesprávnému postupu a vydání nezákonného rozhodnutí. Poukázal také na to, že žalobci žádná újma nehrozí, neboť jeho přestupek je již promlčen.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele může přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v projednávané věci zabrání vzniku procesního stavu, kdy by tu v souladu s rozsudkem krajského soudu existovalo rozhodnutí žalovaného o odvolání, aniž by přitom byla meritorně Nejvyšším správním soudem vyjasněna sporná otázka, zda vůbec bylo povinností žalovaného toto rozhodnutí vydat. Tím by tak byl zmařen účel kasačního přezkumu. Na straně žalobce navíc přiznáním odkladného účinku k žádné újmě nedojde, neboť odpovědnost za jeho přestupek již zanikla uplynutím prekluzivní doby jednoho roku a řízení bylo podle § 76 odst. 1 písm. f) odst. 3 zákona o přestupcích zastaveno. V řízení o kasační stížnosti zbývá vyřešit jen otázku, zda byl ještě správní orgán povinen z tohoto důvodu zastavit též řízení o odvolání, případně procesně odklidit původní prvoinstanční rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že újma pro stěžovatele by v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal ani žádné skutečnosti, na základě kterých lze mít za to, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Kasační stížnosti proto přiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. dubna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu